

[Hans Rasmussen.]

tokoltilførsler, jo bedre. Det er heldigere, at den Instans, der skal dømme, staar frit og uhildet og kun har at tage Hensyn til det, som direkte anføres, naar denne Instans træder i Virksomhed.

Blandt de nye Bestemmelser, der er optaget i dette Lovforslag, er ogsaa den Tilføjelse — til § 906, der tilsigter at gøre Nævningerne delagtige i Fastsættelse af Straffen. Jeg er glad ved, at den højtærede Justitsminister har optaget en Bestemmelse i saa Henseende, og jeg benytter Lejligheden til at takke Ministeren, fordi dette Skridt er taget. Jeg ser ikke rettere end, at det ligger paa Linie med de Bestræbelser, man gennem Tiderne har udfoldet, og som har haft Støtte i det høje Ting, Bestræbelser for at gøre den almindelige Befolkning delagtig i Retsplejens praktiske Udførelse.

Jeg kan ikke undlade at sige, at jeg ganske bifalder de Ord, der er optrykt i Bemærkningerne til Lovforslaget, og hvori det hedder, at der bør tages Hensyn til, at ingen idømmes Straf, medmindre Domfældelsen bifaldes af Repræsentanter for den almindelige Befolkning. Der er i de Ord, jeg her har citeret, indføjet Udtrykket: „fornuftige“ foran „Repræsentanter“. Jeg tror ikke, man behøver at nære Frygt for, at der skal indsnige sig Ufornuft ved Sammensætningen af Nævningedomstole saaledes, som man bærer sig ad paa dette Omraade i Henhold til gældende Lovgivning — jeg nærer ingen som helst Frygt i saa Henseende. Det er jo ikke saadan en tilfældig Flok af Mennesker fra Gaden, der faar Lejlighed til at være med til at træffe vigtige Beslutninger. Men jeg bifalder Udtrykket om, at ingen bør domfældes i en Straffesag, medmindre Repræsentanter for Offentligheden har været med.

Nu kan der naturligvis være Spørgsmaal om, hvorvidt man ved at fastslaa de Bestemmelser, her er Tale om, har fundet det rigtige ved at sige, at Nævningedomstolen skal vælge et Udvalg paa 3 Medlemmer. Jeg har for mit personlige Vedkommende overvejet den Side af Sagen i den Tid, der er gaaet siden Lovforslagets Fremsættelse, og jeg har set, at der er fremkommet Betragtninger i Pressen, der synes at være Udtryk for den Opfattelse, at der maaske kunde vælges en noget anden Fremgangsmaade. Mine Overvejelser har ført til, at jeg indtil dette Øjeblik ikke har kunnet faa Øje paa noget bedre end det, der paa dette Omraade staar i Lovforslaget, og jeg anbefaler Bestemmelsen i hvert

Fald til en velvillig Overvejelse i det Udvalg, der utvivlsomt vil blive nedsat, naar denne Behandling slutter.

Maa jeg yderligere føje til, at naar jeg gerne gaar med til at udbygge Nævningeinstitutionen med den Tilføjelse, der her er Tale om, betyder det ikke for mit Vedkommende, at jeg i og for sig ser nogen Trang til at rette paa Nævningeinstitutionen. Jeg deler ikke den Opfattelse, som jeg ved gør sig gældende i mange Kredse, at Nævningeinstitutionen er behæftet med Fejl. Naar Hensyn tages til, at det var noget nyt, man kom ind paa med Nævningeinstitutionen, og naar Hensyn tages til den forældede Straffelov, som endnu i dette Øjeblik er gældende hos os, mener jeg ikke, man for Alvor har Grund til at rette Bebrejdelse mod Nævningeinstitutionen for den Virksomhed, den har udfoldet gennem Aarene.

Jeg anbefaler altsaa Lovforslaget som Helhed til en velvillig og hurtig Behandling. Jeg skulde tro, at Folketinget og det Udvalg, der nedsættes, ikke behøver at bruge saa forfærdelig lang Tid til at tage Stilling til de Spørgsmaal, der her foreligger, og jeg vilde sætte Pris paa, at en Afgørelse kunde komme til at foreligge inden ret længe.

I Forbindelse med disse anbefalende Ord om det foreliggende Forslag vil jeg tillade mig ganske kort at spørge den højtærede Justitsminister, hvorledes det gaar med det, som tidligere har været berørt under Retsplejeforhandlinger her i Folketinget, nemlig Spørgsmaalet om Indførelse af en Aldersgrænse for Dommere. Vi har tidligere adskillige Gange været inde paa dette, og jeg tror, at der her er ikke ringe Tilslutning til den Tanke, at Dommerne paa dette Omraade bør være nogenlunde ligestillede med de øvrige Tjenestemænd i vort Land. Justitsministeren har i de senere Aar udfoldet Bestræbelser for at faa de ældste af Dommerne til at trække sig tilbage; det har voldt nogen Vanskelighed; og i den senere Tid er man gaaet til; har jeg lagt Mærke til, at afskedige et Par Dommere i Henhold til de Bestemmelser, der herom er gældende, hvilket vil sige, at de paagældende er blevet afskediget med deres fulde Løn i Pension.

Nu er det mit Indtryk, at man ude i Befolkningen ikke rigtig føler sig tiltalt af det Forhold, vi har paa dette Omraade. Jeg ved naturligvis ikke, hvorledes den Slags Ting gaar til i Enkeltheder, og jeg er heller ikke her ude for at efterforske noget i saa Henseende; men jeg kunde jo tænke mig, at det undertiden formede sig paa den